Lietas Nr. 11300000914
Lietas arhīva Nr. K23-0028-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 11.februārī Madonas
rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Lazdiņa ,

piedaloties prokuroram R.Viškeram ,

izskatot atklātā tiesas sēdē krimināllietupersona A, /personas kods///, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262. panta otrās daļas ,

konstatēja

/pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā atņemtas) un atrodoties alkohola ietekmē.

2013.gada 30.decembrī ap plkst. 03.06 , būdams alkohola ietekmē (alkohola koncentrācija izelpojamajā gaisā 2,26 ‰), bez tiesībām vadīt transportlīdzekli, jo transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā atņemtas, vadīja automašīnu BWM 316 ar valsts reģistrācijas numuru numursVarakļānos , pa 1. Maija laukumu.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

/pers. A/ sevi par vainīgu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina .Paskaidroja, ka piekrīt apsūdzībā minētajiem pirmstiesas procesā konstatētajiem noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļiem un tā kvalifikācijai. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu, tiesas izmeklēšanā netika izdarīta pierādījumu pārbaude, jo šādu lūgumu pieteica apsūdzētais un prokurors. Lietas materiālu pārbaudes rezultātā tiesa ir pārliecinājusies, ka tie apstiprina /pers. A/ vainu. Tā kā lietā netika pārbaudīti pierādījumi, to uzskaitījums un analīze nav nepieciešama. Pārbaudīti tikai tie pierādījumi, kas raksturo apsūdzēto.

/pers. A/ darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas. Apsūdzētais bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām, jo tās noteiktā kārtībā atņemtas , būdams alkoholisko dzērienu iespaidā , vadīja automašīnu.

Nosakot sodu, saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu tiek ņemts vērā noziedzīgā nodarījuma raksturs un radītais kaitējums, vainīgā personība, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

/pers. A/ ir nesodīts, jo sodamība dzēsta (lietas 28.lapa).

Pats apsūdzētais paskaidroja, ka strādā kokapstrādes uzņēmumā SIA „nosaukums,kur saņemot minimālo algu.

/pers. A/ izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli uzskatāms , ka viņš vaļsirdīgi atzīst savu vainu un izsaka nožēlu par izdarīto.

Krimināllikuma 48.pantā noteiktos atbildību pastiprinošos apstākļus tiesa lietā nekonstatē.

Ņemot vērā to, ka /pers. A/ skaitās nesodīts , vaļsirdīgi atzīst savu vainu , nav konstatēti viņa atbildību pastiprinoši apstākļi, tiesa uzskata , ka nav vajadzīgs piemērot brīvības atņemšanas sodu un apsūdzētais sodu var izciest nebūdams izolēts no sabiedrības un ģimenes.

Izvērtējot vainīgā mantisko stāvokli , nav piemērojams naudas sods, jo apsūdzētajam ir minimāli ienākumi , kas liedz viņam nekavējoties samaksāt sodu un arī nav tuvākajā laikā paredzami ienākumi, kas nodrošinātu iespēju samaksāt sodu likumā noteiktajā laikā un apmērā .

Apsūdzētais ir darba spējīgs un tiesa uzskata, ka viņš ir sodāms ar piespiedu darbu. Šāds sods zināmā mērā ierobežos apsūdzētā brīvību, kā arī, tiesas ieskatā , tiks sasniegts kriminālsoda piemērošanas mērķis - sodīt vainīgo par krimināltiesisko aizliegumu neievērošanu, ietekmēt citu cilvēku uzvedību, brīdinot par atbildību, kas seko tiesību normu neievērošanas gadījumā .

Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcija kā obligātu paredz arī transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu .

Attiecībā uz sankcijā minēto daļējo mantas konfiskāciju, tiesa uzskata, ka tā nav piemērojama, jo apsūdzētais vadījis transportlīdzekli, kas pieder citai personai (lietas 14.lapa). Krimināllikuma 42.panta trešā daļa paredz, ka tiesa nosakot mantas konfiskāciju par noziedzīgu nodarījumu pret satiksmes drošību, attiecina to uz transportlīdzekli. Savukārt Krimināllikuma 42.panta pirmā daļa nosaka- mantas konfiskācija ir notiesātā īpašumā esošās mantas vai tās daļas piespiedu bezatlīdzības atsavināšana valsts īpašumā. Līdz ar to šajā gadījumā mantas konfiskācija nav iespējama.

Kriminālprocesa likuma 240. pants nosaka galīgo rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem un dokumentiem. No lietas materiāliem redzams, ka automašīnu nolemts atdot īpašniecei (lietas 21.lapa) . Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktam, automašīna atstājama /pers. E/ īpašumā.

Pirmstiesas procesā drošības līdzeklis nav bijis piemērots un tiesa neuzskata par nepieciešamu to piemērot arī līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Saskaņā ar iepriekš minēto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528. , 529.panta,

tiesa nosprieda

persona A atzīt par vainīgu mazāk smaga nozieguma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā , un sodīt ar piespiedu darbu uz 200 (divi simti stundām) , atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 3 (trim) gadiem, nekonfiscējot mantu .

Piespiedu darba izpildi uzdot kontrolēt Valsts probācijas dienesta Madonas teritoriālajai struktūrvienībai.

Automašīnu BWM 316 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ atstāt /pers. E/ īpašumā.

Spriedumu daļā par noteikto sodu vai procesuāliem pārkāpumiem 10 dienu laikā no tā pieejamības dienas – 2014.gada 11.februāra , var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesas Krimināllietu kolēģijā, iesniedzot sūdzību vai protestu Madonas rajona tiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Lazdiņa